

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. Търговище, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА Гражданско дело № 20213500100253 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Иск по чл. 34, във връзка с чл. 55, ал. 1, предл. първо от ЗЗД.

Ищецът „Е.....“ АД, със седалище в с. Р....., община Търговище, твърди в исковата си молба, че по силата на договор за партньорство от 19.07. 2013 г., е изплатил на ответника „А.....“ АД, седалище в гр. Варна, сумата от 5 541 410 лв.

Договорът има за предмет уреждане на отношения, свързани с приемането на ищеца като акционер в ответното дружество, плащането на акциите и изграждане на строеж и неговото бъдещо експлоатиране. Определени са условията, при които ще бъдат придобити акциите, като е посочено, че ще има увеличение на капитала на ответното дружество. Предвидено е емитиране на нови акции на стойност 12 887 000 лв., емисионна стойност от 1,72 лв. за една акция и обща цена от 22 165 640 лв. Всичко това в последствие се е случило, ищецът бил приет за акционер, след внасяне на паричната равностойност на една част от акциите, капиталът на дружеството е бил увеличен, а дружеството на свой ред е заплатило на „Е.....“ АД

получената за стойността на акциите сума, с цел да се започне строителството на обекта, за който е сключен и договорът за партньорство. В последствие обаче, поради невнасяне на останалите парични вноски според поетите задължения, ищецът е бил изключен като акционер в дружеството. Счита, че заплащането на сумата е станало на основание нищожен договор – този по чл. 26, ал. 1, пр. първо, второ и трето от ЗЗД, защото договорът противоречи на закона и го заобикаля. Целта на договора била придобиването на акции от „Е.....“ АД да стане срещу извършване на строителство със собствени средства. Това било нещо, забранено от чл. 72, ал. 5 от ТЗ. Освен това договорът противоречал и на добрите нрави. Били нарушени принципите за справедливост и добросъвестност в гражданските отношения. Искът по чл. 34 от ЗЗД – връщане на даденото по договора е предявен като частичен, за сумата от 300 000 лв., от общо 5 541 410 лв.

Ответникът, „А.....“ АД, представляван от адвокатите Б. Ж. и М. Х.ва-Х.а, оспори исковете и въведе редица възражения, които бяха свързани както с допустимостта на иска, така и с погасяването по давност.

Със свое разпореждане от 13.06. 2022 г. съдът остави исквата молба без движение и даде на ищеца едноседмичен срок да уточни как точно обосновава правния си интерес от осъдителния иск, в каква последователност съдът трябва да се занимава с изложените доводи за недействителност.

В срок постъпи молба от ищеца, чрез адвокат Г. И. от АД “Добрев и Люцканов“ от гр. София. В нея тя прави нужните уточнения. Посочва, че се твърди нищожност поради противоречие и заобикаляне на закона, нищожност поради заобикаляне на закона, нищожност поради противоречие с добрите нрави. Основанията за нищожност следва да се разгледат в тази последователност.

Препис от тази молба беше връчен на ответника като му беше даден нов срок за отговор по нея.

В срок постъпи отговор от „А.....“ АД, в който се поддържат всички доводи, изложени в първоначалния отговор. Наред с това отново се обръща внимание на липсата на правен интерес от воденето на делото и допустимостта на иска. Отново се обръща внимание и на нормата на чл. 189, ал. 3 от ТЗ, развиват се доводи във връзка с това, че договорът за партньорство не е недействителен.

В първото по делото заседание ищецът представи нови писмени доказателства, за които твърди, че са анекси към сключения договор, който счита за нищожен. Тези анекси разкривали действителната воля на страните и за симулативността на уговорките за начина и сроковете на внасяне на уговорените вноски за увеличение на капитала. Уточнява, че договорът за партньорство е недействителен, с оглед на това, че има подписани обратни писма между страните, в които те се споразумяват за постигането на цел, която е недопустима от закона.

Ответникът, чрез процесуалните си представители оспори изцяло процесуалната възможност да се правят подобни искания, оспори и представените писмени доказателства, като на основание чл. 144, ал. 1 от ГПК, беше даден допълнителен срок да се вземе становище по направените нови искания.

Ищецът заяви, че ще се ползва от писмените доказателства.

В дадения срок от адв. Х.ва-Х.а и адв. Ж., постъпи писмено становище. Двамата отново изразяват възраженията си, свързани с процесуалните срокове за представяне на нови писмени доказателства, с оглед на това, че нито са новооткрити, нито новосъздадени. Преследвала се неправомерна цел, навеждали се нови факти. Развиват се подробни доводи и по същество, какво и как се установява с представените писмени доказателства. Категорично се противопоставят на опитите да се иска обявяване на недействителност на договора за записване на акции, защото ищецът целял именно това. Налице била сила на присъдено нещо по отношение членството на ищеца в дружеството и по отношение на връщането на платеното за акциите.

В допълнителна писмена молба не се поддържа искането за оспорване на представените допълнително анекси.

Съдът, като провери събраните по делото доказателства, установи следното: не се оспорва от страните, че на 19.07. 2013 г., между „Е.....” АД, „Академика Груп Инвест“ АД, Ж. Д. К. и Д. Ж. Д. е сключен договор за партньорство.

Предметът на този договор, отразен в чл. 3.1., е уреждане на отношенията и намеренията, касаещи придобиването от страна на „Е.....” АД на част от капитала на „А.....“ АД и финансиране и изграждане на обект – студентски комплекс /студентско общежитие/ в имот с поземлен идентификатор

10135.2555.320 в гр. Варна.

Целта на договора, изрично посочена в чл. 3.3 на същия, е „цялостно и всеобхватно да уреди отношенията между горепосочените страни, във връзка със строителството, изграждането и експлоатацията на студентския комплекс, който ще бъде построен в имота“.

За изпълнение на целта на договора, страните са се договорили да сключват отделни договори, в изпълнение на инвестиционните си намерения, включително и договор за строителство.

За постигане на целите на договора страните са предвидили, че Ж. Д. К. следва да апортира имот с поземлен идентификатор 10135.2555.320 в капитала на „А.....“ АД, при което капиталът на дружеството става 5 523 000 лв.

„А.....“ АД да емитира 12 887 000 нови акции с емисионна стойност от 22 165 640 лв. (която цифра се явява прогнозната стойност за строителството на студентският комплекс без включен ДДС). Новоемитираните акции, представляващи 70% от капитала на дружеството, да се запишат от „Е.....“ АД, което да стане акционер в „А.....“ АД.

Да се сключи договор за строителство на горепосочения обект между „А.....“ АД в качеството му на възложител и „Е.....“ АД в качеството му на изпълнител.

Стойността на акциите по т. 2 да се изплати от „Е.....“ АД на вноски, по прогнозен план във времето, като всяка вноска всъщност е предназначена за финансиране на етапите от строителството на обекта, което е и заложено в самия договор за партньорство и всяка вноска на „Е.....“ АД за акциите му, се връща незабавно като аванс за строителство. Страните са уточнили в чл. 5.1., че окончателният график за заплащане на вноските за акциите ще се определи след представяне на линеен график за строителството.

След построяване на обекта от „Е.....“ АД, „А.....“ АД ще го експлоатира и управлява, като го отдаде под наем на „Академика Груп инвест“ АД, а то преотдаде под наем на други, свързани със страните новорегистрирани дружества, с цел отделяне на приходи от облагаеми и необлагаеми с ДДС дейности.

След сключването на договора за партньорство, страните започват

изпълнението му.

Ж. Д. К. апортира имот с поземлен идентификатор 10135.2555.320 в капитала на „А.....“ АД и капиталът на дружеството става 5 523 000 лв., което обстоятелство е вписано в ТР на 12.08. 2013 г., по партидата на дружеството.

„А.....“ АД емитира 12 887 000 нови акции с емисионна стойност от 22 165 640 лв. Новоемитираните акции, представляващи 70% от капитала на дружеството, са записани от „Е.....“ АД, което става акционер в „А.....“ АД, което обстоятелство е вписано в ТР на 28.08. 2013 год. по партидата на дружеството.

Съгласно приетото решение на акционерите, вноските в капитала за стойността на акциите се извършва на етапи, като са посочени следните дати от чл. 5 от договора за партньорство: първоначална вноска от 5 541 410 лв., първа вноска в размер на 2 216 564 лв. – до 15.10. 2013 г., втора вноска в същия размер – до 15.01. 2014 г., както към нея следва да се прибави и възстановеното ДДС от 923 568,33 лв. от преведения аванс за строителство, трета вноска в размер на 3 324 846 лв. до 14.04. 2014 г., четвърта вноска до 15.07. 2014 г., пета вноска до 15.10. 2014 г., шеста вноска – до 15.03. 2015 г.

В същия ден на подписване на договора за партньорство – 19.07. 2013 г., страните по делото подписват и договор за записване на акции, в който договарят същите срокове и задължения за емитиране като в договора за партньорство и същия график за внасяне на паричните средства за акциите.

Приет е нов устав на „А.....“ АД, в който подробно е описан капиталът и начинът му на формиране, съвпадащ и с описаните по-горе намерения на страните по договора за партньорство и в договора за записване на акции. В устава са посочени същите срокове за внасяне на паричните средства за акциите от страна на ответника „Е.....“ АД.

Проведено е общо събрание на акционерите, в което всички тези решения са записани. В края на месец август 2013 г. тези обстоятелства са вписани в ТР.

На 15.08. 2013 год. „А.....“ АД, в качеството му на възложител и „Е.....“ АД, в качеството му на изпълнител, подписват договор за строителство, според предвиденото в договора за партньорство.

На 26.08. 2013 год. „А.....“ АД предава на „Е.....“ АД одобрени проекти

за строителство на обекта на хартиен носител, за което между страните е съставен приемо-предавателен протокол от същата дата.

На 30.08. 2013 год. „Е.....“ АД изплаща първата вноса от стойността на акциите, както е заложено в сключения договор за партньорство, а именно сума в размер на 5 541 410 лв. (л. 68 от делото). В платежното нареждане, като основание за превод е посочено **25% от емисионната стойност на записаните от „Е.....“ АД акции за увеличение на капитала на „А.....“ АД.**

На 05.09. 2013 г. „Е.....“ АД издава фактура № 5099/05.09.2013 год. на стойност 5 231 410 лв., на „А.....“ АД, в която е посочено, че е авансово плащане по договор от 15.08. 2013 г. за обект „Студентско общежитие“ с посочен номер, в гр. Варна.

„А.....“ АД превежда сумата по горепосочената фактура на „Е.....“ АД на 05.09. 2013 г., като този факт е служебно известен на съда от т.д. № 75/ 2019 г. на ОСТ.

На 20.09. 2013 г. „Е.....“ АД започва строителството на обекта.

В последствие, при извършване на строителството, възникват проблеми и забавяния, но те няма да бъдат коментирани по това дело.

На 26.09. 2014 г. е подписана нотариално заверена покана до „Е.....“ АД от изпълнителния директор на „А.....“ АД, за предупреждение за изключване по чл. 189, ал. 2, във връзка с ал. 3 и чл. 42 от устава на дружеството, предоставена за връчване на 29.09. 2014 г. от нотариус от гр. Търговище.

На 08.10. 2014 г. в ТР е публикувано предупреждението на „А.....“ АД към „Е.....“ АД и поканата за изпълнение на задълженията за внасяне на съответната сума за акциите, според устава на дружеството.

В края на месец октомври 2014 г. „Е.....“ АД завежда дело против „А.....“ АД, в което атакува решенията на изпълнителния директор на ищеца, за даване на предупреждение към него относно неизпълнение на задължението за внасяне стойността на акциите и за установяване на членствени правоотношения като акционер. Делото е прекратено от ОС – Варна, но в последствие подновено под № 2149/ 2014 г. Делото приключва с отхвърляне на исковата молба и постановено решение на първа инстанция на 21.10. 2015 г. Обжалвано е пред АС – Варна, който с решение от 25.02. 2016 г., по в.т.д.№

13/2016 г., го потвърждава като правилно и законосъобразно. Решението влиза в сила, след като ВКС не го допуска до касация със свое определение от 27.02. 2017 г. С оглед на това е прието със сила на присъдено нещо, че „Е.....“ АД не е акционер в „А.....“ АД, считано от момента на изтичане на срока на предупреждението по чл. 189, ал. 2 от ТЗ, като причината е невнасянето на паричните вноски за емитираните акции.

През 2019 г., по т.д. № 75/ 2019 г., „Е.....“ АД завежда насрещен иск против „А.....“ АД, за същата сума, която се търси и по настоящото дело, но за цялата стойност от 5 541 410 лв., като правното основание на иска е по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД, с оглед на отпаднало основание.

Тези факти съдът приема за установени на базата на представените по делото писмени доказателства, признанията на страните и вписването на обстоятелства в ТР, както и на някои допълващи и служебно известни на съда факти по т.д. № 75/ 2019 г. на ОС – Търговище.

По делото има и писмени доказателства, които са свързани с подписаните между страните допълнителни споразумения към договора за партньорство, но съдът няма да ги коментира по съображения, които ще бъдат изложени по-нататък в мотивите.

При така установените факти и според направените от страните възражения и изложени правни доводи, съдът прави следните изводи: на първо място, спорен е въпросът на какво правно основание е заплатена исковата сума, като част от общо изплатените 5 541 410 лв. Дали това е по договора за партньорство или вследствие на увеличението на капитала на „А.....“ АД, приемането за акционер на ищеца в него и поемането на задължението за внасяне на стойността на новоемитираните акции.

Според съда и с оглед на изрично посоченото в платежното нареждане основание, това е второто основание – приемането на ищеца за акционер в ответното дружество, емитирането на акциите и поемането на съответното задължение за внасянето на стойността им в капитала на приемащото дружество – „А.....“ АД. Това е валидното правно основание за възникналото плащане, независимо от това, че страните предварително са очертали инвестиционните си намерения в договор за партньорство. След като на базата на очертаните намерения за всички партньори, са извършени съответните правни действия и те са породили своите последици, всякакви

оспорвания могат да бъдат правени само по отношение на реално осъществените сделки и правни действия, които имат значение за възникналите права и задължения на страните. Източник на задължението на „Е.....“ АД за плащане на първоначалната вноска за стойността на акциите не е договорът за партньорство, а решението на ОС на акционерите и поетите от новия акционер задължения.

С оглед на това може да възникне въпросът, доколко е налице правен интерес по отношение на искането съдът да се произнася по въпросите за недействителност на правно основание/договора за партньорство/, което не е източник на задължението, по което е платена дадена сума и се иска нейното връщане. Този въпрос, относно правния интерес, беше вече разглеждан от съда, но в рамките на друг контекст. Той би бил от съществено значение за допустимостта на иск за нищожност на самата сделка, но в тази част производството беше прекратено на друго основание. Тъй като искът е заведен за връщане на платена сума, то по въпроса за правния интерес може да се спори.

След като съдът приема, че заплатената от ищеца парична сума е заплатена на различно правно основание от твърдяното в исковата молба и не са развити доводи относно недействителността на решението на общото събрание на акционерите и вписаните в ТР задължения за внасяне на паричните вноски по увеличението на капитала, то няма как да се приеме, че тези основания са недействителни. На практика, ако това се твърдеше, то би следвало да се води иск за недопустимост на вписано обстоятелство или някакъв друг иск.

Съдът приема, че правното основание, на което е изплатена процесната сума от ищеца, на ответника, е действително.

Независимо от това обаче, по делото има направено едно изключително съществено възражение и това е възражението за давност. С оглед на това съдът не намира за необходимо да обсъжда в подробности всички възражения и правни доводи на страните, след като във всички случаи трябва да се обсъди въпросът дали е изтекла погасителната давност за търсене на процесната сума.

Според съда това безспорно е така. Сумата е заплатена на 30.08. 2013 г. Дори и правното основание, на което е направено това, да беше нищожно, то

до датата на предявяване на настоящия иск – 26.10. 2021 г., са изтекли повече от 8 години, а погасителната давност в случая е пет години. Тя започва да тече от момента, в който сумата е получена. В този смисъл е трайната практика на ВКС, който приема, че когато се иска връщане на даденото или платеното с оглед на недействително основание, то давността започва да тече от момента на даването или плащането. Това е и задължителна практика, приета още с ППВС № 1, от 28.05. 1979 г. на ВС, по гр.д. № 1/ 1979 г. В т. 7 от цитираното постановление е посочено, че „ в случаите на първия фактически състав на чл. 55, ал. 1 от ЗЗД и на чл. 59, ал. 1 от ЗЗД, погасителната давност започва да тече от деня на получаването на престацията“. А искът за връщането на платеното е именно на основание чл. 55, ал. 1, предл. първо от ЗЗД.

С оглед на това искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен изцяло.

По разноските. Предвид изхода от делото, на ответника следва да бъдат присъдени всички направени по делото разноски. Това е сумата за адвокатски хонорар за един адвокат в размер на 10 800 лв.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Е.....“ АД, седалище с. Р....., община Търговище, ЕИК 835013079, представлявано от изп. директор Т.Г.Т., а по делото от адвокат Г. И. от АД „Добрев и Люцканов“ от гр. София, ул. „Хан Крум“ № 25 и адвокат Д. Т. от гр. София, **против** „А.....“ АД гр. Варна, ЕИК 202271874, бул. „Х....“ №, вх. „Б“, ет. 2, представлявано от П.П.Ц. а по делото от адвокат Б. И. Ж. от АД „Ж. и Бояджиева“, от гр. Варна, ул. „Сан Стефано“ № 10, ет. 1 и адвокат М. Х.ва-Х.а от гр. Варна, иск за заплащане на сумата от **300 000 лева**, като частичен иск от 5 541 410 лв., с правно основание чл. 34 от ЗЗД, във връзка с чл. 55, ал. 1, предл. първо от ЗЗД, заплатена с платежно нареждане от 30.08. 2013 г., за която се твърди, че е на основание договор за партньорство от 19.07. 2013 г., като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА „Е.....“ АД, седалище в с. Р....., община Търговище, ЕИК 835013079, да заплати на „А.....“ АД гр. Варна, с посочените по-горе данни,

сумата от 10 800 лв., направени по делото разноси за един адвокат, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението може да се обжалва, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Апелативен съд – Варна.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____